

[Socialministeren.]

nede husmoderafløserne og tilsynsførende. Det er meningen, at disse grænser skal fastlægges sådan, at de husmoderafløserne, der har gennemført uddannelsen, får en rimelig lønmæssig fordel heraf.

Husmoderafløsning er i princippet en midlertidig hjælp til det enkelte hjem — dette er fastslået i såvel den første lov fra 1949 som i den gældende lov, idet hjælpen normalt kun kan ydes i indtil 14 dage.

Denne regel håndhæves ikke altid strengt, og det er mit indtryk, at det undertiden kan være rimeligt at udstrække hjælpen i længere tid, navnlig i betragtning af, at syge nu udskrives hurtigere fra sygehusene end tidligere og derfor kan have brug for en længere rekonvalescens i hjemmet. Lovforslaget fastholder tidsrummet 14 dage som det normale, men giver mulighed for, at hjælpen, når der undtagelsesvis skønnes at være behov herfor, kan gives i et længere tidsrum.

De øvrige ændringer i forhold til den gældende lov er overvejende af redaktionel art.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale det foreliggende lovforslag til det høje tings velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:

Forslag til lov om ændring i lov om udstykning og sammenlægning m. m. af faste ejendomme.

og

forslag til lov om landinspektørvirksomhed.

Valgt blev: *K. Axel Nielsen, Egon Jensen, Lund Jensen, Th. Mikkelsen, Carl Nielsen, Orla Pedersen, Teichert, Chr. Thomsen, Axel Sørensen, Dalsgaard, Niels Eriksen, Peter Larsen, Finn Poulsen, Hagen Hagensen, Niels Ravn, Adolph Sørensen og Morten Lange.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om Danmarks lærerhøjskole.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 20) findes i tidenden sp. 578, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 215.)

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Dupont: Efter en noget grundigere gennemgang af forslaget om Danmarks lærerhøjskole end den, der var tid til i foråret 1962, er der sket en klargøring af problemerne omkring denne skole. Gennem samråd med den højtærede undervisningsminister og efter besøg på Danmarks lærerhøjskole har udvalget gennemdrøftet den kgl. anordning, der bliver en følge af det foreliggende lovforslag.

Det har været mig en glæde at konstatere, at der også på Danmarks lærerhøjskole er adgang til at deltage i kursus for faglærere, uden at disse har nogen egentlig forudgående seminarieuddannelse. På en direkte forespørgsel er det fastslået, at lærere på landet som i købstæderne kan få tjenestefrihed for at kunne gennemføre videreuddannelse på skolen i indtil 2 år. Om dette egentlig er tilstrækkelig baggrund for at gennemgå en øget uddannelse, f. eks. til skolepsykolog, er så et andet spørgsmål, som må trænge sig på, når læreruddannelsesloven til sin tid kommer til revision.

Fra Danske Økonomers Forening har udvalget modtaget en henstilling om, at man ikke ensidigt skulle forlange juridisk embedseksamen ved besættelsen af administratorstillingen ved Danmarks lærerhøjskole. Over for dette har den højtærede undervisningsminister svaret, at det heller ikke vil blive tilfældet.

Endelig har udvalget på baggrund af udkastet til den kgl. anordning, som har